

νους, νεανίας αίσχυντηλοί και ἄπλαστοι πρέπουσι τρόποι, διότι οἱ τρόποι οἱ σοβαροὶ καὶ ἐσηματισμένοι εἰς ἀυθάδειαν μετατρέπονται.

496.

Τῶν φιλονεικιῶν ἡ διάρκεια δὲν ἤθελεν ἐπὶ πολὺ χρονίζει, ἐὰν μόνον ὁ ἕτερος τῶν φιλονεικούντων ἄδικον εἶχε.

497.

* Ἀχρηστος τῆς γυναικὸς ἡ νεότης, χωρὶς τοῦ κάλλους; * Ἀχρηστον καὶ τὸ κάλλος, χωρὶς τῆς νεότητος.

498.

Ἐπάρχουσιν ἄνθρωποι τοσοῦτον κοῦφοι καὶ τοσοῦτον κενοὶ, ὥστε οὔτε πραγματικὰ ἐλαττώματα ἔχουσιν, οὔτε προτερήματα ἀληθῆ.

499.

Συνήθως καταλογίζεται ἡ πρώτη γυναικὸς ἐρωτικῆ φιλοφροσύνη, δευτέρας προστεθείσης.

500.

Ἐπάρχουσιν ἄνδρες τοσοῦτον αὐτάρεσκοι, ὥστε ὅταν ὑπὸ ἔρωτος καταληφθῶσιν, ἀσχολοῦνται μᾶλλον περὶ αὐτοῦ ἢ περὶ τῆς ἐρωμένης αὐτῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

* Ἀσωτός τις, βουτηγμένος εἰς τὰ χρέη, ἔλεγε πρὸς φίλον, ὅστις συνεβούλευεν αὐτὸν νὰ τὰ πληρῶσῃ

— Νὰ πληρῶσω τὰ χρέη μου! Ἄγνοεῖς, φαίνεται, πόσους κόπους κατέβαλα διὰ νὰ τὰ κάμω!

* *

Ἐν τοῖς πέριξ τῆς πόλεως διαβάτης παρατηρεῖ χωρικὸν συλλέγοντα μήκυτας, ἐξ ὧν ἔχει ἤδη πληρῶσει δλόκληρον κάλαθον.

— Ἀλλὰ, φίλε μου, λέγει πρὸς τὸν χωρικὸν ὁ ἕτερος, αὐτὰ τὰ μανιτάρια εἶνε φαρμακερά.

— Ἐνοιά σου, κύριε, καὶ δὲν ἔχω σκοπὸ νὰ τὰ φάγω. Τὰ μαζεύω γιὰ νὰ τὰ πουλήσω!

* *

Ἄ ο κ. Β. . . , τραπεζῖτης πολυτάλαντος, ἀποτείνεται πρὸς τὸν ἱατρὸν Π. . .

— Ἰατρὲ, σὰς ἰκετεύω, εἰπέτε με κἀνὲν δραστηκὸν φάρμακον διὰ νὰ ἀπαλαχθῶ ἀπὸ τὴν ἀρθρίτιδα.

— Οὐδὲν τούτου ἀπλούστερον, ἀποκρίνεται ὁ σοφὸς Ἀσκληπιάδης. Ἀποφάσισον νὰ ζῆς μὲ τρία μόνον φράγκα τὴν ἡμέραν, τὰ ὅποια ὅμως νὰ κερδίζης σὺ αὐτός.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Διάλογος μεταξὺ κυρίας καὶ ἐπιπλοποιοῦ.

— Πῶς γίνεται ἀπὸ δέκα σκαμνιά, ὅπου μ' ἐπώλησατε, τὰ τέσσαρα νὰ ἦνε σπασμένα;

Ἄ ἐπιπλοποιοὺς ζῆει τὴν κεφαλὴν του, καὶ

— Δὲν ἐννοῶ, λέγει, καθόλου οὐδ' ἐγὼ, ἐκτός ἐὰν ἐκάθησε κἀνεις ἐπάνω!

Κύριός τις διηγεῖτο πρὸς φίλον του, ὅτι ἡ σύζυγός του ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐπέμενε νὰ λέγῃ, ὅτι εἶνε εἰκοσιπενταετής.

— Ἡ ἰδική μου εἶνε κάπως πλέον λογικῆ, ὑπέλαβεν ὁ κ. *. *. Μὲ τὰ πολλὰ κατῳρώσασα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν τριαντάραν. . Ἀλλ' ὑπῆρξεν ἀδύνατον νὰ πεισθῇ πλέον νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ αὐτὴν!

ΙΩΝΑΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ἡ δόξα δμοιάζει μὲ δένδρον γιγάντειον, ἀπὸ τοὺς κλάδους τοῦ ὁποίου κρέμανται καρποὶ ὠραῖοι καὶ καλοὶ εἰς βρωσιν. Πολλοὶ προσπαθοῦσιν ἐναμίλλως ν' ἀναβῶσι τὸν κολοσσιαῖον κορμὸν καὶ νὰ δρέψωσι τοὺς μεγαλοπρεπεῖς του καρπούς· ἀλλ' ἀπολαμβάνουσι, θραύουσι τοὺς πόδας ἢ τὰς χεῖράς των, οἱ πλείστοι δ' αὐτῶν καταπίπτουσι χαμαὶ ἐν μέσῳ τῶν συριγμῶν τῶν θεωμένων. Ὅλιγοι τινὲς, οἱ ῥωμαλεώτεροι ἢ δεξιότεροι, ἢ καὶ εὐτυχέστεροι κατορθώνουσι ν' ἀναβῶσιν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ δένδρου καὶ κόπτουσι τοὺς καρπούς. Τοὺς ἀνοίγουν καὶ τοὺς εὐρίσκουν κούφους καὶ κενούς, ἢ πικροὺς καὶ φαρμακερούς. Τὸ πείραμα τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων καὶ ἀπανταχοῦ σχεδὸν τῆς γῆς, ἀλλ' οὐδεὶς ἀποτρέπεται ἐκ τούτου ἢ ἀηδιάζει νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πείραμα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1812, ἐπανελθὼν εἰς Παρίσιος ὁ μέγας φυσιοδίφης Ἀλέξανδρος Οὐμβόλδος ἐκ τῆς εἰς Ἀμερικὴν περιοδείας του, ἔδραπε τοὺς πρώτους στεφάνους τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐρευνῶν. Διέτριβε τότε ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτεύουσῃ ὁ Γερμανὸς βαρὼν Ρ* μετὰ τῆς δικτακαϊδεκαέτιδος θυγατρὸς του, ἦτις, ὡς φιλομαθὴς οὔσα καὶ ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης ἐνθουσιῶσα, ἐπόθει νὰ γνωρίσῃ ἐκ τοῦ σύγγενος τὸν ἐνδοξὸν ἐπιστήμονα, περὶ οὗ πρότερον εἶχεν ἀναγνώσει καὶ ἀκούσει πολλά. Ἀργότερον συνηντήθησαν ἀμφοτέρω ἐν τινὶ φιλικῇ οἰκίᾳ ἡ ἀπλοϊκότης καὶ φιλοφροσύνη τοῦ Οὐμβόλδου ἐνεποίησαν τηλικαύτην ἐντύπωσιν εἰς τὴν κόρην, ὥστε θαρῆσασα αὕτη ἐζήτησε νὰ μάθῃ πολλὰ περὶ τῆς νοτίου Ἀμερικῆς, καὶ τελευταῖον τὸν παρεκάλεσε νὰ τῇ δείξῃ τὰ ἐργαλεῖα τῶν καταμετρήσεων του. Ἐκτοτε συνδιελέγοντο τακτικῶς δις καὶ τρις τῆς ἐβδομάδος ὁ θαυμασμὸς τῆς Γερμανίδος πρὸς τὸν μέγαν φυσιοδίφην μετεποιήθη ταχέως εἰς ἐξκαλλον ἔρωτα· ἐπειδὴ δὲ ὁ Οὐμβόλδος ἔμενεν ἄρρωτος ὑπὸ τῶν βελῶν τοῦ κακοῦ τούτου θεοῦ, ἀποθεμένη ἡ βαρωνόπαις τὸν φόβον ἠρώτησεν αὐτὸν « Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ, κύριε Οὐμβόλδ, δὲν ἠγαπήσατε οὐδέποτε; — Οὐδέποτε. — Ἡξέυρατε ὅμως ὅτι ἡ ἀδιαφορία καὶ ἀναλγησία ὑμῶν ἐμποιοῖ φίλην; — Ἰσως δὲν ἐξεφράσθη καλῶς, δεσπονίς· ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἠσθιάνθη ἔρωτα διακίᾳ, ἀκα-

τάσχετον και τοιοῦτον, οἷον οὐδεὶς ἄλλος ἀνθρώπος.—Τὸ δὲ τρισμακάριον τοῦ ἔρωτος τούτου ἀντικείμενον;—Ἡ Ἐπιστήμη.—Μόνη ἡ Ἐπιστήμη;—Μόνη ἡ Ἐπιστήμη· αὕτη ὑπῆρξεν ἡ μόνη, ἡ πρώτη καὶ ἡ τελευταία ἀγάπη μου. Ἡ δεσποινὶς P* ἔμεινε ἐμβρόντητος· μυριάκις ἐπροσπάθησε νὰ καταπνίξῃ τὸν ἔρωτά της· μυριάκις, καθ' ἑαυτὴν σκεπτομένη, ἐζήτησεν ἐπιχειρήματα, δι' ὧν νὰ πείσῃ τὴν καρδίαν της ὅτι ὁ Οὐμβόλδος δὲν ἦτο ἀγάπης ἄξιος, ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ. Ἡ νεανὶς ἠσθένεσε βαρέως. Ὁ εἰλικρινὴς ἀμφοτέρων φίλος καὶ ἐξάκουστος Ἀραγῶ, διαγνοὺς τὸ ἀληθὲς τοῦ νοσήματος αἷτιον, ἔσπευσε πρὸς τὸν Οὐμβόλδον καὶ τῷ ἐφανέρωσε τὸν κίνδυνον. Οὗτος ὅμως, ὅστις ἐπρέσβευεν ὅτι μωρίαν διαπράττει ὁ ἀναδεχόμενος τὸν ζυγὸν τοῦ γάμου, ἀπεκρίνατο μεθιδῶν «πρὸς τὴν δεσποινίδα P* διατρέφω καὶ ἐγὼ ἀκραιφνῆ καὶ μεγάλην συμπάθειαν, ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο δὲν δύναμαι νὰ τὴν νυμφευθῶ· ὡς σύζυγός μου θὰ ἦτο ἡ δυστυχιστάτη τῶν γυναικῶν» δὲν ἐγεννήθη ἵνα γείνω οἰκογενειάρχης». Μετὰ τινά καιρὸν ἡ δεσποινὶς P* ἐνυμφεύθη τὸν κούρητα B* καὶ δὲν εἶδε πλέον τὸν Οὐμβόλδον.

Κατ' αὐτὰς ἐνεργεῖται ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἡ ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων αὐτῶν, οἵτινες ἐν ἔτει μὲν 1800 ἀνήρχοντο εἰς 5,400,000, ἐν ἔτει 1830 εἰς 13,000,000 καὶ ἐν ἔτει 1870 εἰς 39,000,000. Ἦδη οἱ κάτοικοι αὐτῶν ὑπολογίζονται περὶ τὰ 50,000,000.

Τοῦ γένους αὐτοῦ ἡ ὥρα ἤλλαξε πολλακίς παρὰ τοῖς διαφόροις λαοῖς. Κατὰ τὸν ΙΔ' αἰῶνα ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ἤριστα τῇ 8 πρώτῃ ὥρᾳ. Ἐπὶ Ἐρρίκου Δ' καὶ Λουδοβίκου ΙΔ' τὸ ἄριστον ἐλαμβάνετο τῇ 11 π. μ., ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΕ' τῇ 2 μ. μ., ἐτηρήθη δὲ τὸ ἔθιμον τοῦτο μέχρι τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως. Ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐπὶ Ἐρρίκου Η', οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρων τάξεων ἤριστων τῇ 10 π. μ. Ἐπὶ τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ αἰ κυρίαί τῆς ἀλλῆς ἐλάβανον κατὰ τὸ πρόγευμα τραγὺ τεμάχιον χοιρεῖον τεταριχυμένον κρέατος καὶ ποτήριον ζύθου· προηρίστων δὲ οἱ μεγιστᾶνες τῇ 11 καὶ ἐδείπνουν τῇ 5, ἧτοι ἐν ὥρᾳ, καθ' ἣν σήμερον οἱ Ἀγγλοὶ εἶνε εἰσέτι νήστευσι. Σήμερον ἐν Παρισίοις ἀριστῶσι τῇ 6. Οἱ Ἰνδοὶ ἀριστῶσι μίαν ὥραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Ὡς ὁ Διογένης ἔλεγεν, ὅτι πρέπει νὰ τρώγωσιν οἱ μὲν πλοῦστοι ὅταν θέλωσιν, οἱ δὲ πτωχοὶ ὅταν ἔχωσιν, οὕτω λαοὶ τινες εὐχονται τῇ Τύχῃ νὰ ἦνε ἐπιεικεστέρα καὶ νὰ χορηγῇ πείναν τοῖς πλοῦστοις, τροφὴν δὲ τοῖς πτωχοῖς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1878 ἐν Ἀμερικῇ ἡ ἀξία τοῦ παραχθέντος χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ μολύβδου ὑπερέβη τὰ 400 ἑκατομμύρια φράγκων.

Μεταξὺ τῶν πολυαριθμῶν φιλανθρωπικῶν ἐταιριῶν τῶν Παρισίων ὑπάρχει καὶ ἡ ὑπὲρ τῶν ἠρωτηριασμένων πτωχῶν ἐταιρία (Assistance aux mutilés pauvres), ἧς ἔργον εἶνε ν' ἀντικαθι-

στᾶ τὰ ἀπολεσθέντα μέλη διὰ μελῶν τεχνητῶν, οἷον βραχιόνων καὶ χειρῶν, δυναμένων νὰ ἐκτελῶσι διαφόρους ἐργασίας. Ἡ τελειότης τῶν τεχνητῶν τούτων μελῶν καὶ ἡ χρησιμότης αὐτῶν ἀποβαίνει ἐνίοτε ἀπίστευτος, ὡς δύναται τις νὰ παρατηρήτῃ ἐκ τῶν ἐξῆς παραδειγμάτων, ἅτινα ἀποσπῶ ἐκ τῆς τελευταίας λογοδοσίας τῆς ἐν λόγῳ ἐταιρίας· Παῖς ἀπολέσας νηπιόθεν τὰς κατὰ κείνας δύο χεῖρας αὐτοῦ ἐργάζεται διὰ χειρῶν τεχνητῶν. Νεὸς καλλιτέχνης, ἐστερημένος τῶν δύο αὐτοῦ χειρῶν, καλλιεργεῖ μετὰ πλείστης ἐπιτυχίας τὰς ὠραίας τέχνας διὰ τεχνητῶν χειρῶν. Νεὴ κόρη ἐστερημένη ἐνός τῶν βραχιόνων ἀπὸ τῆς ἀρθρώσεως ἐκτελεῖ διὰ τεχνητοῦ βραχίονος καὶ χειρὸς μετὰ θαυμαστῆς τελειότητος ἐργασίας βαπτικῆς, τριχαπτικῆς καὶ ὑφαντικῆς. Ἐργάτης, ὅστις εἶχεν ὑποστῆ τὴν ἐξάρθρωσιν τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος, μεταχειρίζεται διὰ τεχνητοῦ βραχίονος μετὰ μεγάλης δεξιότητος πάντα τὰ τοῦ λεπτοῦργου ἐργαλεῖα.

Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουσι περίεργον παράδειγμα πολυτοικίας. Γυνὴ χωρική ἔτεκεν ὀκτὼ τέκνα διὰ μιᾶς, ἐγεννήθησαν ὅμως ταῦτα νεκρά, καὶ τοὶ ἦσαν πάντα καλῶς ἐσχηματισμένα.

Τῶν μύρων καὶ ἐλαίων ἐγένετο κατάκορος χρῆσις ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, νομιζόντων αὐτὰ συντηρητικὰ τῆς τε υγείας καὶ τῆς νεότητος. «Πῶς κατώρθωσες, ἠρώτησέ ποτε ὁ Πλάτων τὸν Πολλίων, νὰ ζήσης τόσῳ πολὺ καὶ τόσῳ ὑγιᾶς;»—«Intus mulso, foris oleo», ἀπεκρίθη ἧτοι :

»Ἀπὸ μέσα κρασάκι
καὶ ἀπ' ἐξω λαδάκι.»

Εἰς ἀναφροσῆς.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὅταν σοὶ ἀρέσκῃ μία κόρη, πρὶν τὴν ζητήσῃ εἰς γάμον, κάμε τὰ ἀδύνατα δυνατὰ νὰ τὴν τύχῃς εἰς τὸ μαγειρεῖον—ὑπερ πάντοτε εἶνε καλὸς οἰωνός.—Ἐὰν δὲν ἐντραπῇ διότι συνελήθη ἐπ' αὐτοπόρῳ καταγινόμενη εἰς ἔργα χυδαῖα, ἔσο βέλτιος, ὅτι ἔχει νοῦν ὑγιᾶ καὶ κρίσιν ὀρθήν.

Καιροφυλάκτησον ὁμοίως καὶ ὅταν πρόκειται νὰ ἐξέλθῃ μετὰ κακὸν καιρὸν. Ἐὰν περιτυλιχθῇ ἐπιμελῶς εἰς ἕν οὐατερπρῶν, ἐὰν φορῆσῃ πῖλον τῆς παρελθούσης ὥρας τοῦ ἔτους, ἡ κόρη αὕτη, γινόμενη σύζυγός σου, δὲν θὰ σὲ καταγράψῃ εἰς τῆς Κ' Λιζὲ τὸ κατὰστημα.

Ἐὰν τὴν ἴδῃς καὶ διατάσῃ ἄνευ προσποιήσεως ἄνη ἐντὸς ἀνοδογῆς, διορθῶνε τὸ ζάρωμα παραπετάσματος, τοποθετῆ τὰ καθίσματα τοῦ δωματίου τῆς προσηκόντος, καὶ εὐπρεπῶς, ἡ γυνὴ αὕτη ἀγαπᾷ τὴν οἰκίαν, καὶ θέλει εἶνε φύλαξ πιστῆ τῆς ἐστίας. Νυμφεύσου, φίλε μου, τὴν κόρην αὐτὴν μετὰ κλειστὸς ὀφθαλμοῦς ἐὰν τὴν εὕρῃς!